

Tajik-American Bozor Sobir's poem about the lynching of a 27-year old woman named "Farkhunda" ("Joy") in Kabul on 15 March 2015, prior to Navruz:

Unofficial translation

[Farkhunda]

Death of the wronged Farkhunda tells me,
That I charcoal every door and wall:
Death to Afghanistan!
Stone dungeon of women!!
Woman's prison!!!

Woe on injustice of this butchery,
Woe on injustice of this cruelty,
God's vultures I see
were tearing the heart of my innocent daughter,
were eating the corpse of my lonely sister.

Homeland's this and if patriot's a bandit,
Homeland's this and if patriot's a hooligan,
Homeland's this and if patriot's a carrion,
He's a fool,
I spit on homeland,
Damn the homeland.

If this is Afghanistan's Islamness,
All bombs Yankis dropped on it's not enough,
Not enough.
Let its cloud rain upon it full with bullets,
Red rose sees not but ammo shells,
Tangerine receives not but exploding grenade.

Oh, those seeking your ancestors,
Here're your ancestors;
Stoning (to death) of women,
Hell of women,
Beating the woman to death ...

Your ancestors is the servile Arab of the Sheikh,
Your ancestors is the servile Arab of the "akhund" (Muslim cleric).
Your ancestors is the servile Arab of the mullah ...
Your ancestors have all the blood of women on hands;
Here's that same origin of "origins" you seek.

Navruz holiday became global but not joyous ("farkhunda"),
Cause Farkhunda was no longer.
After Farkhunda, say so in Afghanistan
Navruz shall never arrive with joy ("farkhunda").

[Фархунда]

Марги Фархундаи ноком ба ман мегӯяд,
Ки ба ҳар як дару девор нависам ба зуғол:
Марг ба Афғонистон!
Сангдевори занон!!
Маҳбаси зан!!!

Доду бедод аз ин ҷаллодӣ,
Доду бедод аз ин кафторӣ,
Лошахорони Худо дар назарам
Ҷигари духтари маъсуми маро меканданд,
Лошаи хоҳари яктои маро мехӯрданд.

Ватан ин асту ватандор агар бандит аст,
Ватан ин асту ватандор агар авбош аст,
Ватан ин асту ватандор агар мурдагав аст,
Говриш аст,
Туф ба ватан,
Ах ба ватан.

Агар ин аст мусалмони Афғонистон,
Ҷама он бомба, ки янки ба сараш реҳт кам аст,
Кам аст.
Боз ҳам кам нашавад абри матираш аз тир,
Ҷайри хумпора набинад гули сурх,
Ҷайри норинҷаки тарканда начинад норинҷ.

Эй ниёгонҷӯён,
Ана, ин аст ниёғони Шумо;
Сангборони занон,
Дӯзахи зан,
Ба задан куштани зан...

Араби хонагӣ-шайх аст ниёғони шумо,
Араби хонагӣ-охунд ниёғони шумост,
Араби хонагӣ-муллост ниёғони шумо...
Хуни занҳо ҳама дар гардани асҳоби шумост;
Ана, ин аст ҳамон асли “асиле”, ки шумо меҷӯед.

Иди Наврӯз ҷаҳонӣ шуду фархунда нашуд,
Чунки Фархунда набуд.
Баъди Фархунда, бигӯед дар Афғонистон
Ҳеч фархунда наояд Наврӯз.